GÜNAYDIN

usturа 57

USTURAYLA KESİP SÜRDÜKÇE ŞAPI,
ACIDAN BAŞBERBER YUTUYOR HAPI!

– Acemi Berber

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Bursa'dan B. Mehmet Erim yazıyor:

"Bu Markopaşa dediğiniz adam kimdir? Ustama ne zaman bir şey söylesem, "Sen derdini Markopaşa'ya anlat" diyor.

Sayın Markopaşa, benim en büyük derdim, ayaklarımın durmadan büyümesidir. Şimdi 49 numara ayakkabı giyiyorum. Daha da büyürse ne yaparım?

Bu yazının aynısını USTURA'ya yazınız."

MARKOPAŞA:

Yazınızın "Aynısını" USTURA'ya yazdım. Ayaklarınızın büyümesinden üzülmeyin, tersine sevinin.. Çünkü ayağınız büyüdükçe papucunuz da büyüyecektir. Bilirsiniz, bizde papuçu büyük olmak çok önemlidir. Bütün sapıtanlara "Git de kendini papucu büyük hazretlerine okut" demezler mi?...

İyi ki ayağınız büyüyor, ya başka bir yeriniz büyüseydi, örneğin burnunuz... Halinize şükredin!

*

Malatya'dan B. Ş. İ. yazıyor:

Paşam,

USTURA'ya karikatür gönder - miştim, üç ay sonra yayınlandı. Size mektup yazmıştım, dört ay sonra cevap verdiniz. Başkalarından derdimiz olunca size anlatıyoruz, ya sizden derdimiz olunca kime anlatalım?

MARKOPAŞA:

Yine bana anlatın... Haklısınız. Ama biz de haklıyız. Ustura haftada bir çıkan 16 küçük sayfalı dergidir. Yayınlanacak daha sırada bekliyen o kadar çok karikatür ve fıkra var ki.. Bektaşinin dediği gibi: yersizlikten.

*

Aksaray'dan bir bayan okurumuz soruyor:

"Paşam,

Her pazar eşimle bir yere gidiyoruz. Siz, neresini salık verirsiniz? Bu pazar nereye gidelim?"

MARKOPAŞA:

Evinizde su mu çıktı? Bu pazar da mutlu aile yuvanızda oturup, bir güzel kocanızın yuvasını yapın. Önce vırvır... Sonra dırdır. En sonra da zırzır... İşte aile mutluluğu budur.

BAŞYAZI

Herşey parayla ölçülmez!

Yazan: Vâiz El-hac Ömer Ölçer

Öğretmenlerin aylıklarının çok az, işlerinin çok zor olduğu ve geçim sıkıntısı içinde oldukları doğrudur. Ama böyledir diye boykot mu yapmaları, dört gün derslere girmiyerek evladı vatanı ilim nurundan mahrum mu bırakmaları gerekirdi? Böyle bir hareket asla tasvip edilemez, çünkü öğretmenlik mesleğinin kutsiyyetiyle kabil-i telif değildir. Öyle dil mi?

Öğretmenlik öyle kutsal bir meslektir ki, bu meslek hiç bir zaman para ile takdir edilemez. Değil az aylık verilmesi bir öğretmene hiç maaş verilmemiş bile olsa on para dahi alamasa, o yine vazifesini yapmalıdır. Para ne demek? Paranın lafı mı olur yani?.. Hatta, üste para bile vererek, "Aman bu mukaddes vazifeden beni uzaklaştırmayın." diye rica etmesi lazımdır.

Herşey madde ile ölçülemez. Öğretmenlik gibi bazı mukaddes meslekler vardır ki, bunların ancak manevi kıymeti yüksektir. Her ne kadar bu manevi değer, bakkal çakkal gibi, manav kasap gibi, sütçü kömürcü gibi kimselerin gözünde bişeye yaramaz ise de, bir ton manevi kıymetle iki zeytin tanesi alınamaz ise de, bu manevi kıymet.. Yine de çok kıymetli bişeydir.

Mukaddes öğretmen sıfatına layık olmadıklarını gösteren boykotçu öğretmenler acaba ne zannediyorlar? Bakanlar, makamlar, başbakanlar, maşbakanlar ve falan filanlar ve fişmekânlar, bütün bunlar hep para için mi çalışıp mukaddes görevlerini yapmaktadırlar? Aslaaa, öyle adamlar vardır ki üste para vererek başbakanlık, bakanlık yapmaya çoktan razıdırlar. Neden? Maksat, fasulyenin suyu bol olsun değil, vatana hizmettir. Dil mi?

Vatana hizmet aşkı öyle gelişmiştir ki- elhamdülillah-tek evladı vatan cahil kalmasın diye, özelciler özel okullar açtıkları gibi, özel mezarlık, özel karakol, özel yeniçeri, özel mehter takımı, özel şişhane, özel memişhane açmak yolunda teşebbüse geçmek üzeredirler. Bütün bu, yerden mantar biter gibi fışkıran alçaklı yüksekli özel okullar para kazanmak için mi açılmaktadır? Hayır, aslaa. Mesela Süleyman Demirel'in kardeşi niçin özel okullar açmıştır? Elbette maksat, vatana hizmet.. Oğlum Ahmet, sen bu yolda devam et. Yakında gidersin askere, inşallah alırsın tezkere!

Atalarımız ne demiş: Kiminin parası kiminin duası demiş.. Ne iyi demiş...

Evet, öğretmenler az para alıyorlar, ama çok dua alıyorlar.. Zaten bu memleket, baştan aşağı dua- künet... Gâvurdan aldığımız otomobillere, kamyonlara dua asarız, yani makineler, motorlar bile dua ile gider... Memlekette her şey dua ile giderken, bazı öğretmenler neden dua ile yaşamak istemiyorlar?.. Maaşlarını artıramıyorsak da, biz yine onlara dua edelim. Allah cümlesinin taksiratını affeylesin, amiiin.. Bu duayı iyi ölç biç, sonra da ez ez suyunu iç.

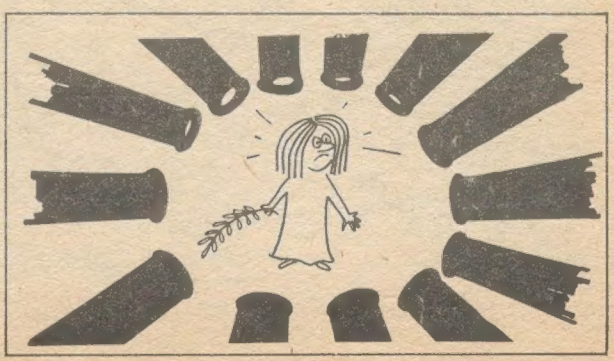

Yerli Fıkralar

BEN SENİN TARLANA!

Türkiye'ye gelen Amerikan Yardım Kurullarından birinden birkaç kişi, incelemede bulunmak üzere bir Anadolu köyüne gider. Yanlarına, tercümanlık için bir de Amerikan gönüllüsü alırlar. Yardım Kurulu üyeleriyle Amerikan Gönüllüsü, köy muhtarının evinde konuk olurlar... Geceleyin, Kurul Başkanı helâya gitmek ister. Onun bu isteği üzerine, öbür Amerikalılar da helâya gitmeye kalkarlar. Genç muhtar, feneri yakar, Amerikalılara,

-Buyrun gidelim... der.

Amerikalılar şaşırırlar ama, ister istemez muhtarın arkasına takılırlar. Önde, elinde fenerle muhtar, arkasında Amerikan Gönüllüsü ve öbür Amerikalılar tarlaların içinde bir süre yürürler. Başkan tercüman aracılığıyla sorar:

-Bu tarla senin mi?

-Babamındır efendim

Tarlada bir süre daha gittikten sonra, iyice sıkışan Amerikalı Başkan,

-Helâ nerde? diye bağırır.

Köy muhtarı,

-Bizde helâ yoktur efendim... der.

-Eee.. Ne yaparsınız siz?

-Gecenin tenhalığını bekler, sonra tarlaya varır, bir kıyıya çömeliriz, işimizi beceririz..

Pek şaşıran ve kızan Amerikalı Başkan,

-Bu memlekette her şey var, yalnız organizasyon yok! der.

Genç muhtar,

-Öyledir efendim, der, eğer bu memlekette sizin söylediğiniz o organizasyon da olsaydı, o zaman siz gelip benim babamın tarlasına değil, ben gelip sizin babanın tarlasında işimi becerirdim.

ÇIKIŞ YOLU YOK

Kim Sun Yup (Kore D.Cmh)

BEN YAPSAM

Bektaşi babası, dere kıyısında otururken, ya-

nına, biri sırtında, biri kucağında, birinin de elinden tutmuş üç çocuklu bir kadın gelip,

- Şu büyüğü yanında kalsın, ben öbür ikisini karşı kıyıya geçireyim, sonra gelir, bunu da alırım.. demiş.

Kadın, paçalarını sıvayıp, memedekini göğsüne basmış, öbürünü de sırtına almış, dereye dalmış. Biriki adım sonra sendeleyip düşünce iki çocuk da anaları da suya kapılıp boğulmuşlar.. Olanları gören Bektaşinin yanındaki çocuk da,

-Anneciğim.. diye bağırıp ağlamaya başlayınca, Bektaşi babası, ellerini göğe kaldırıp,

-Şu işi ben yapsaydım, anamı bellerdin ya. demiş.

NERDEN BULACAK?

Eski paşalardan biri, bir gün bir bostan dolabını çeviren eşeği görünce, bostan sahibi köylüye sormuş:

-Bu eşeğin gözlerini neden bağladın?

Köylü anlatır:

-Eşek gözleri bağlı dolabı çevirirse, doğru yolda yürüdüğünü sanır, boyuna kuyunun çevresinde yürür durur. Gözlerini bağlamazsam, saatlerce bostanın etrafında fır dönmez.

-Öyleyse boynuna neden bu koca çanı taktın?

-Ben başka işteyken, eşek durursa, çanın sesi kesilir, hemen gelir eşeği haydarım...

Amerikan Dengesi:

Bir yanda ay zaferi, bir yanda Viyetnam bozgunu

-Peki ya eşek yürümez de, durduğu yerde başını sallayıp çanı çalarsa...

-Aman paşam efendim zatınız gibi akıllı eşşeği nirden bulmalı...

ALTINDA NE VAR?

Dünyanın en çamurlu şehrinde artık orası hangi şehirse, bir adam yolda giderken, yolun ortasında bir fes görmüş. Bastonuyla uzanıp fesi kaldırınca bir de ne görsün. Kaldırdığı fesin altında bir insan başı kımıldayıp durmuyor mu.

-Yetişin, çamurda bir insan boğuluyor! diye bağırmış.

Yetişenler, çamurdan çekip adamı kurtarmaya çalışmışlar. Adam yarı beline kadar çamurdan kurtulunca, kurtarıcılara,

-Aman, demiş, elinizi çabuk tutun, altımda bir de yağız at var!

ASYA-AFRİKA HALKLARININ ANTİEMPERYALİST KARİKATÜRLERİNDEN

SEÇMELER

Asya-Afrika Gazeteciler Birliğinin, Çin'in başkenti Pekin'de düzenlediği antiemperyalist karikatür sergisine 24 Asya ve Afrika ülkesinden karikatürcünün 180 eseri katılmıştır. Beş buçuk ay açık kalan sergiyi bir milyona yakın insan görmüştür. Bu sergide üç Türk karikatürcüsünün eserleri de yer almıştı.. Sergideki 180 karikatürden seçilen sekseni bir albüm olarak yayınlanmıştır. Turhan Selçuk, Tonguç Yaşar ve Ferruh Doğan'ın sergide ve albümde bulunan karikatürlerini bu sayfaya aktardık. Albümdeki başka ülkeler karikatürcülerinin eserlerinden birkaçını da öteki sayfalarımızda göreceksiniz. (Bu albüm Amerika'dan gönderilmiştir.)

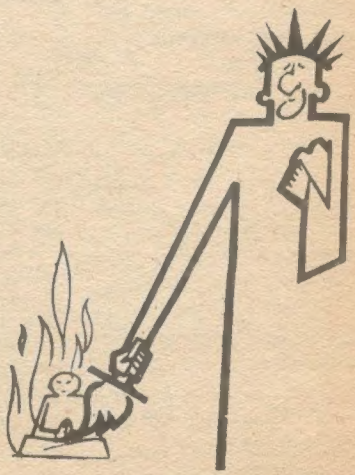

Amerika'nın Hürriyet Heykel

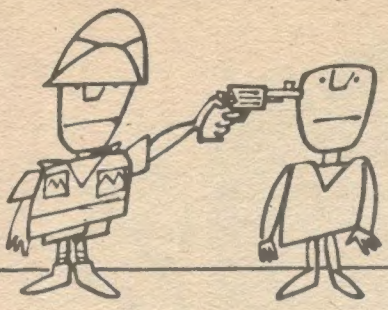

Eski Emperyalizm

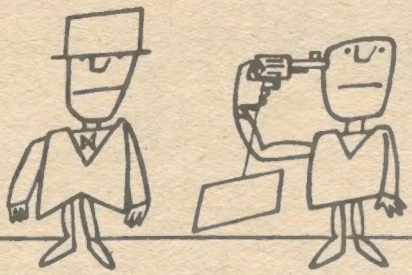

Yeni Emperyalizm

Tonguç Yaşar

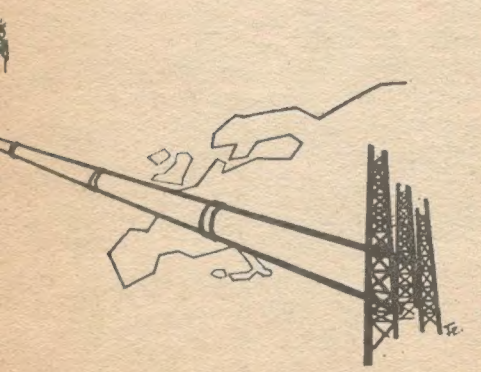

Ferruh Doğan

Amerika'nın kuklası

Turhan Selçuk

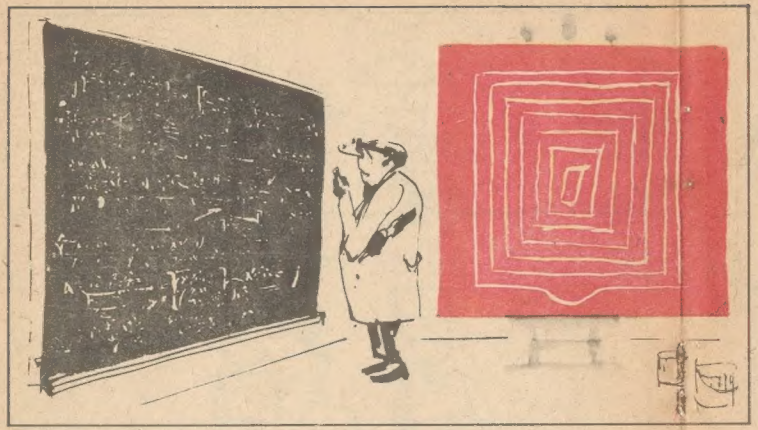

DEMAGOG

Küçük oğlan, okuduğu kitaptan, anlamadığı bir kelimeyi babasına sordu:

-Babacığım, demagog ne demektir?

Babası şu cevabı verdi:

-Oğlum, demagog öyle bir adamdır ki, içinde bulunduğu kayığı kendisi sallar, sonra kayıktaki öbür yolcuları, denizde büyük bir fırtınanın olduğuna inandırmaya çalışır.

BOŞUNA ÖLMÜŞ

Sabahleyin yüzünü yıkamaktan hiç hoşlanmayan küçük oğlan,

-Ama anne, dedi tarih dersinde öğretmen söyledi, Kral Birinci James de hiç yıkanmazmış.

Annesi,

-Evet, diye onayladı, yıkanmazdı, eğer yıkanmış olsaydı ölmez, bugün sağ olurdu.

Bir süre düşünen çocuk,

-Madem bunu biliyordun, niçin dedeme söylememiştin? Yazık olmuş zavallı dedeme, dedi.

ARIZA

Delikanlı arabasıyla kız arkadaşını gezdiriyordu. Araba orman içinde bir gölgeli yola daldı. Kız, delikanlının kolunu tuttu.

-Bak, dedi, arabanın motoru yine arıza yapacaksa her zamanki gibi, burası çok güzel, tam yeridir işte.

Tarihten bir yaprak: Nazik ev sahipleri

Barbar ve yarı barbar kavimlerde pek sık rastlanan ev sahibinin gelen misafire geceleyin kendi karısını yada kızını ikram etmesi şeklindeki misafirlik zinaları nispeten çok sonraları görülür. Eski zamanlara ait, İskandinavya'da, İzlanda'da rastladığımız bol bol örneklerden yana bizim tarihimiz kısırdır. Thomas Murner (15. yüzyıl) bir eserinde şunları yazar: "Hollanda'da ev sahibine değerli bir konuk geldi mi, adam kendi karısını tam bir iyi niyetle konuğuna ikram eder" J. G. Forster'e yazılmış ve 20 Haziran 1788 tarihini taşıyan bir mektubunda, Bern'de oturan Höpfner adında birisi şunları anlatıyordu: "Bern'in dağlık bölgelerinde yerleşmiş bir âdete göre bir baba kızını, bir ağabey kızkardeşini, bir adam karısını yabancı konuklara tam bir nezaket duygusuyla geceleyin buyur eder. Konuk, kızı ya da kadını kabul ettiği takdirde evin erkeği bundan şeref duyar.

İNSANIN FARKI

Bir masadaki müşteriler politika tartışmalarına dalıp da sonunda kavgaya başlayınca, lokantacı yanlarına gelip,

-Lütfen politikayı bırakın da, yemeğinizi yiyin, dedi.

İçlerinden biri,

-İnsan yemekten başka bişey düşünmezse, hayvandan ne farkı kalır? deyince lokantacı,

-Neye kalmasın, dedi, hayvan hesap ödeyebilir mi?

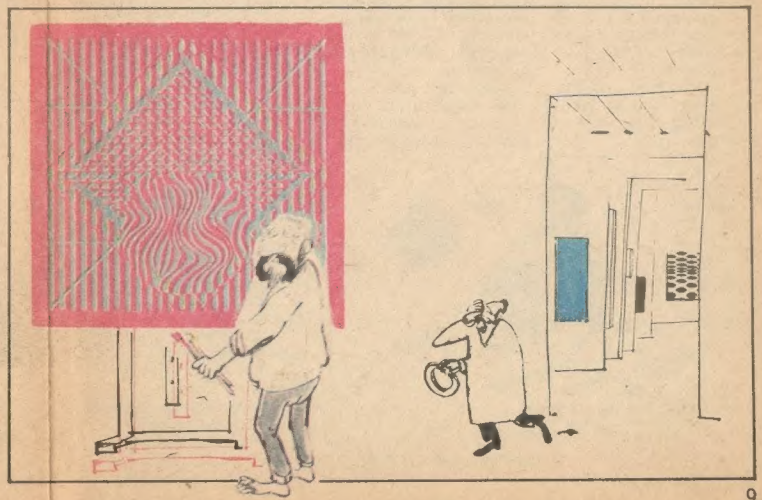

YARIŞMA Fıkraları

Üsküdar (Istanbul) - Yeni Dünya Sk. Ufuk Apt. Daire 7, Halil Özünal yazıyor:

71 NEREYE GİDİYOR?

Nasrettin Hoca bir gün eşeğine binmiş, biner binmez de hayvan olanca hızıyla koşmaya başlamış. Hoca, dur demiş, çüş demişse de eşeğin hiç aldırdığı yok.. Hoca da üstünde eşek parlamış dörtnala giderken, onu gören bir komşusu,

--Hocam bu ne telâş, nere böyle? diye seslenmiş.

Hoca da,

--Efendim eşeğin çok acele bir işi çıktı, oraya gidiyoruz.. diye bağırmış.

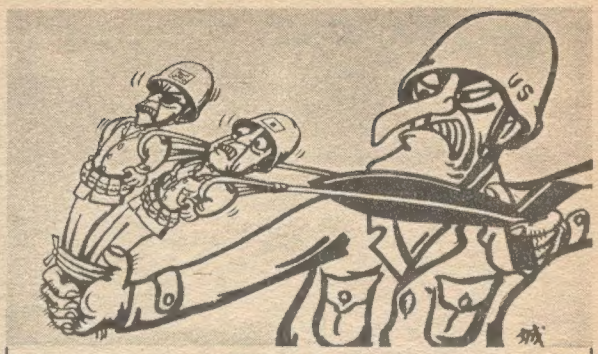

Amerika'nın Katapultu

Noboru Kido (Japon)

Sirkeci (Istanbul) - Ankara Cd. 107. Neslihan Hastürk yazıyor:

72 KUTSAMAK

Hahamın yeni bir araba aldığını duyan papaz, kilise elbisesini giyip, arkadaşı Hahamın arabasını kutsamış (Takdis etmiş)

Bir süre sonra papazın da bir araba aldığını duyan Haham, büyük üniformasını giyip, papazın arabasını kutsamak için gitmiş ve cüppesinin altından çıkardığı testereyle arabanın ekzos borusunun ucunu kesivermiş.

■

Beşiktaş (Istanbul) Abbasağa Mh. Dizi Sk. No:7, Kat 4, Daire 7,

73 HANGİ OKULDA

Geçen yıl Burdur'da oturuyorduk. Ablam, Istanbul'da Tatbikî Güzel Sanatlar Okulunda dekoratif resim bölümünde okuyordu. O kış, Burdur Belediye sineması nın ön yüzüne, şehri sembolize eden bir resim yaptırılmıştı.

Birgün bir yaşlı arkadaşı anneanneme,

- Torunun nerde okuyor? diye sordu.

Anneannem epi düşündükten sonra,

- Hani, dedi, Belediye Sineması var ya. Sinemanın duvarında bir resim var ya... İşte o resmin okulunda okuyor

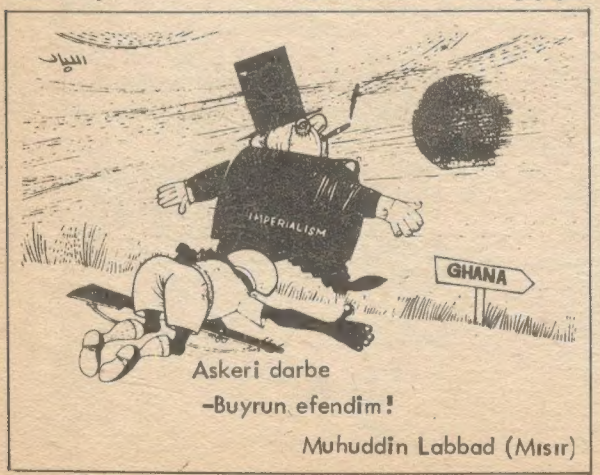

Askeri darbe

-Buyrun efendim!

Muhuddin Labbad (Mısır)

Karamürsel(Kocaeli)-Cumhuriyet Cd. 41, Yaşar Özcan yazıyor:

74 KİME AĞLIYOR

Konya'nın G..N köyündeydim. Köylünün,Şıh dediği bir köy ağası vardı. İyi bir adam olan muhtarın dediğine göre, köyün tüm varı- yoğu Şıh'ın(Şeyhin)sayılırdı.

Bir akşam üstü köyün bahçeli kahvesinde oturuyoruz. O sabah Şıh'ın ineklerinden biri ölmüş. Karşıda,tezek yığını arasında ağlayan yaşlı bir kadın gördük Muhtar,

- Ne figan ediyon? diye çıkışınca,kadın,

- Bilmiyon mu Muhtar,dedi,Şıh'ın ineği mürd olmuş.

Muhtar bir kadına, bir de arkasındaki yarı çıplak çocuklara bakıp,

- Ula,dedi,Şıh'ın ineğine ağlayacağına, şu çocukların haline bakıp da ağlasana....

Kadın,

- Ben,dedi, Şıh 'ın mürd olan ineğine ağlamıyorum ki..Ölenin yerine başka inek verecek olan gene bizik de, işte ondan kendimize zarar ağlarım.

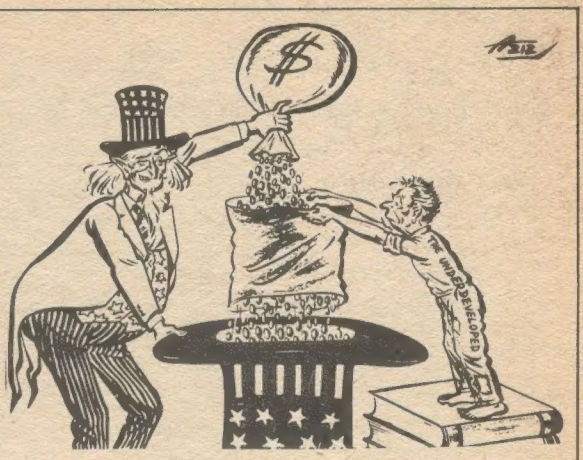

Amerikan Yardımı

Aziz(Pakistan)

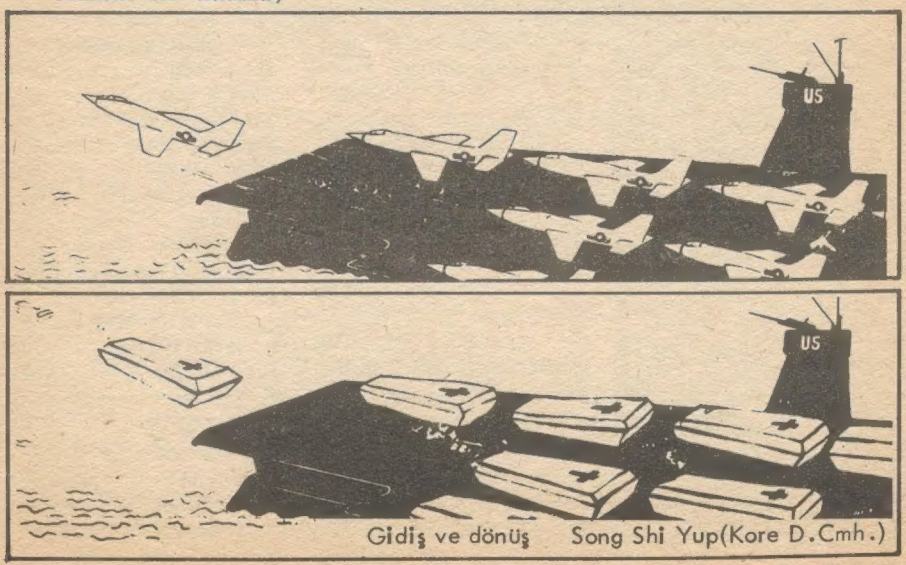

Gidiş ve dönüş Song Shi Yup(Kore D.Cmh.)

Jeroslav Haşek'ten bir hikâye:

SINIF FARKI

iftlikte yazıcı Nykles'le çiftliğin kâhyası Paser çok iyi arkadaş - tılar. Her gün birlikte Tisku'nun meyhanesinde otururlar, hemen hemen birbirlerinden hiç ay - rılmazlardı. Köyü aya - ğa kaldıran bütün olay- lar da bu iki ahbap ça - vuşun başlarının altın - dan çıkardı. Yazıcı Nyk- les, Kâhya Bay Paser' i çok severdi. Ama arala- rında öyle anlatılmaz korkunç bişey vardı ki, zavallı Nykles'i üzen de işte buydu. Ne zaman Tisku'da birlikte şarap içseler, sonra da genel-

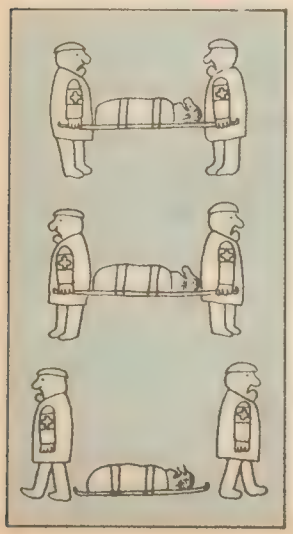

likle yaptıkları gibi, ge- cenin karanlığında bek - çiyi tutup çukura fır - latmak filan gibi masum şakalarından birini tek- rarlasalar, ertesi gün bütün köy halkı hep bir ağızdan şöyle konuşurdu.

"Dün gece yarısı Nykles yine domuz gibi kafayı çekmişti. Yapma- dığı rezillik kalmadı... Kâhya Bay Paser'se, bi- razcık çakırkeyifti."

Oysa şu bir gerçekti ki, ikisi de aynı havaday- dı, ikisi de bir içmişti.. Ama neye yarar ki, hal- kın ağzı işte böyle di - yordu.

"Yazıcı Nykles do - muz gibi içmişti Kâhya Bay Paser biraz çakır - keyifti."

Köyde bu türlü söy - lentilere çok canı sıkıl- dığı için, bir gün Paser'- den daha az içmeye ka- rar verdi. Paser'in üç bardak şarabına karşı - lık o bir bardak şarap içti. Paser'in midesin - de otuz bardak şarap varken, o bunun üçte bi - riyle yetindi. O gece hiç gürültü çıkarmadık - tan başka Kâhya'nın ses- sizce evine gitmesine de yardım etmek istedi a- ma boşuna.. Sarhoş Bay Paser yine ortalığı bir- birine kattı, patırtı çı - kardı, köyü yine ayağa kaldırdı. Önüne gelene sövdü. Ama ertesi günü öğrendi ki, meyhaneci Tisku, ne olduğunu so- ranlara,

-Biliyorsunuz canım demişti, Nykles yine do- muz gibi kafayı çekmiş- ti, Bay Paser'se biraz çakırkeyifti...

Çiftlik yazıcısı Nyk- les anladı ki, bu işde sı - nıf farkı söz konusudur ve sınıf farkının önemli rolü vardır.

Onun bütün isteği, köy- lünün "Kâhya Paser do- muz gibi kafayı çekmiş- ti, Nykles de çakırkeyifi- ti..."demesiydi. Ama ne yapsa, hiç içmediği za - manlar bile, kafayı çe - ken Bay Paser'le bir - likte olduğu için, halk hep alıştığı gibi söylü - yordu:

"Nykles domuz gibi içmişti, Paser de biraz çakırkeyifti..."

İkisinin birlikte mey- haneden çiftliğe döndük- leri bir gece, bu sözü Kâhya Bay Paser'den de duymuştu.

-Bu gece yine ça - kırkeyifim ama sen bir domuz gibi içtin!

O zaman Nykles bo - şuboşuna uğraşmaktan

vazgeçti. Çünkü anladı ki, ağzına yudum içki koymasa, Bay Paser de ayakta duramıyacak kadar içip fitil olsa yine "Nykles domuz gibi içmişti, ama Pay Paser biraz çakırkeyifti..." diyeceklerdi.

Bu gerçeği anladıktan, ne yapsa köylünün söylentisini değiştiremiyeceğini öğrendikten sonra, Nykles de kendini kapıp koyverdi, eski gibi zilzurna olmaya başlamıştı.

Bir gece ikisi de fitil olmuştu. Bastıkları yeri görmüyorlardı.. Köy alanında önlerine gelen birini yakalayıp havuza attılar. Bu, onların alıştıkları şakalardan biriydi. Bu şakadan sonra Bay Paser sudan çıkan bekçiye bira ısmarlar ve cigara verirdi. Ne var ki, bu gece suya attıkları bekçi değil, candarmaydı, hani resmi elbiseli kişiye el kaldırmanın suç olduğunu yazan Ceza Kanunu maddelerinin koruduğu bir candarma.

İki arkadaş, kendilerini cezaevinde buldular. Bu türlü suçlara bakan mahkeme ilçede olduğu için, Jicin ilçesine gönderildiler. İkisi de sarhoşluklarını ileri sürdüler. O gece otuzar bardak şarap içtiklerine, meyhaneciyi, belediye başkanını, üç köylüyü tanık gösterdiler. İlk önce yargıç meyhaneciye sordu:

-Söyle bakalım Tisku, meyhaneden çıktığı zaman sanık Nykles ne durumdaydı?

Tisku korka korka cevap verdi:

-Sayın başkan ve yüce yargıçlar Nykles şeydi... Tanrı biliyor ya, Nykles domuz gibi kafayı çekmişti.

-Ya Kâhya Paser?

Meyhaneci Tisku saygıyla Paser'e baktı baktı, sonra,

-Kâhya Bay Paser o gün biraz çakırkeyifti.. dedi.

Bütün tanıklar aynı sözü söylediler:

"Nykles domuz gibi kafayı çekmişti, ama Bay Paser biraz çakırkeyifti."

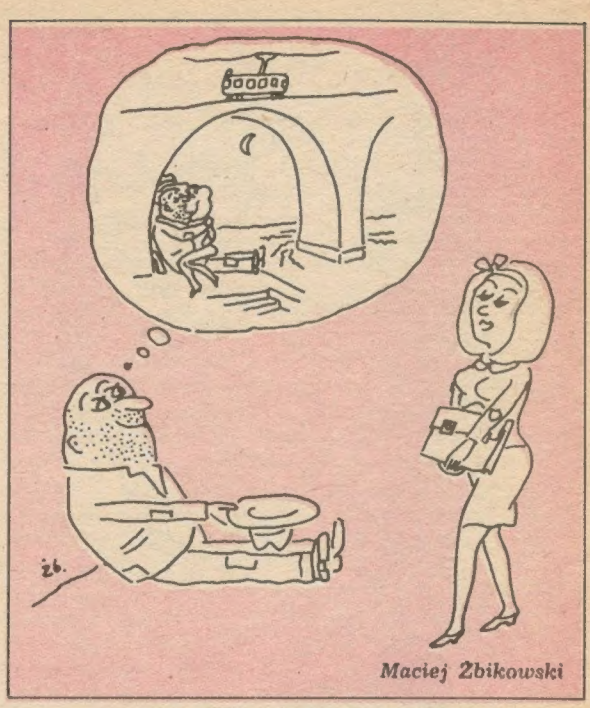

Maciej Zbikowski

Bu sözler tutanağa geçirildi.

Durum açıktı. Bu açık duruma göre mahkeme yargısını bildirdi: Çakırkeyif olan Kâhya Bay Paser, bir ay hapis cezasına çarptırıldı. Domuz gibi içmiş olan Nykles'se, aşırı sarhoşlukla bulunduğu davranışlardan sorumlu tutulamıyacağı için serbest bırakıldı.

Üstelik Nykles o gün mahkeme kararı okunduktan sonra, Paser'in,

-Tanrım, yüce yargıçlar, ben o gece domuz gibi içmiştim. fitil gibi sarhoştum." diye bağırışını da duymak zevkini tattı. Ama bu haykırışlar durumu değiştirmedi.

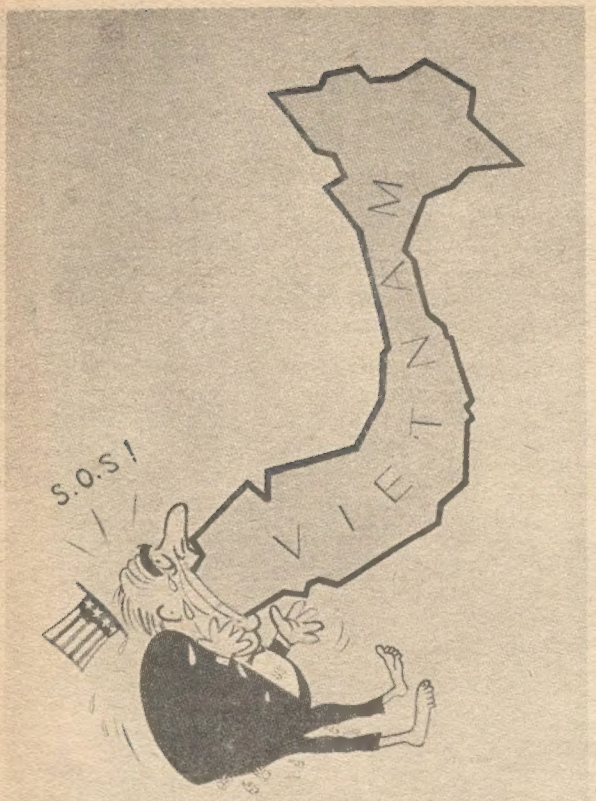

Van Binh (Güney Viyetnam)

İKİ DOST

Karımla güneyde bir dağevine gitmiştik. Bir süre orada kaldık. Her akşam yemeğinde, yanımızdaki masada oturan iki kişi sürekli sert tartışıyor, kavga ediyorlardı. Her yemekte böyle olduğu için dağevi sahibine,

-Ne yapıyor bunlar böyle? dedim.

Adam,

-Haa, onlar mı, dedi, onlar iki dost...

-Hep böyle tartışırlar mı?

-Dört yıldan beri.

-Peki neden?

-Bu ikisi dört yıl önce buraya gelip bir kere iskambil oynamışlardı. İşte o gün bugündür, ben kazandım, yok ben kazandım, diye çekişip dururlar. Her hafta bu tartışmayı yapmak için de buraya gelirler.

GÖRECELİK KURANI

Sözünü bilmez evsahibi, konuğu olan Einstein'e,

-Bize iyi seçilmiş bir iki cümleyle şu sizin görecelik kuramını "rölativite nazariyesi" anlatır mısınız? dedi.

Einstein,

-İsterseniz onun yerine size bir hikâye anlatayım.. dedi.

Hikâyeyi şöyle anlattı:

"Birgün bir kör adamla yürüyorduk. Ben birdenbire,

-Şimdi canım bir bardak süt istedi, dedim.

Kör,

-Süt nedir? diye sordu.

-Süt, beyaz bir sıvıdır, dedim.

-Sıvıyı biliyorum ama, beyaz nedir? dedi.

-Kuğu kuşunun rengidir, dedim.

-Kuğu kuşu nedir?. dedi.

-Boynu bükük bir kuş.. dedim.

-Boyun'u anladım ama bükük nedir? dedi.

Artık sabrım taştı. Adamın kolunu tutup dümdüz uzattım, sonra kıvırdım,

-İşte bu büküktür, dedim.

Kör adam o zaman memnunlukla,

-Tamam, dedi, sütün ne olduğunu şimdi anladım.

Kocaman Lâflar

Daha sabah gazetesini okumamış insana, iyimser denir.

*

Torunları ziyaretlerine geldiği zaman dedeler ve nineler mutlu olurlar. Ama onlar evlerine döndükleri zaman daha da mutlu olurlar.

*

Bir matematik profesörü, Pitagor'u anlatırken şöyle dedi:

-Pitagor cebir ve geometriyi keşfetti. Elbette eder.. Çünkü çocukları yoktu.

*

Kendimiz bir işi yapmaktan korkuyorsak, buna "İhtiyatlı olmak" deriz, karşımızdaki korkuyorsa o zaman da buna "Korkaklık" deriz.

*

İnsan bir sağırla yaşayınca, söylemeye değer şeylerin ne kadar az olduğunu anlar.

*

Eski Yunan Tanrılarından Aşil'in, neden yalnız topuğundan zayıf olduğunu biliyor musunuz? Büyüklerin kusuru kafalarından çok ayaklarına yakındır da ondan?

-Aman batıyorum, beni kurtar!
-Oh efendim.. Ne olur, beni kurtarın!
Ta Lun (Vietnam D.Cmh)

TAVUK NASIL YENİR?

İnsan kızarmış tavuk yiyecekse, onu, tabiî çatalla, yani iki eliyle yemelidir. Yukarı Bavyera'da böyle yapılmaktadır hep. Bir Hamburglu bayan, bizim Bavyeralıların elleriyle tavuk yediklerini görünce, büyük bir şaşkınlığa kapılıp,

-Ama dedi, bizim Hamburg'ta benim bildiğim, sol ele çatal, sağ ele de bıçak alınır..

Daha sözünü bitirmeye kalmadan bir Bavyeralı,

-Peki ama bayan, ya tavuğu hangi elinize alırsınız? dedi.

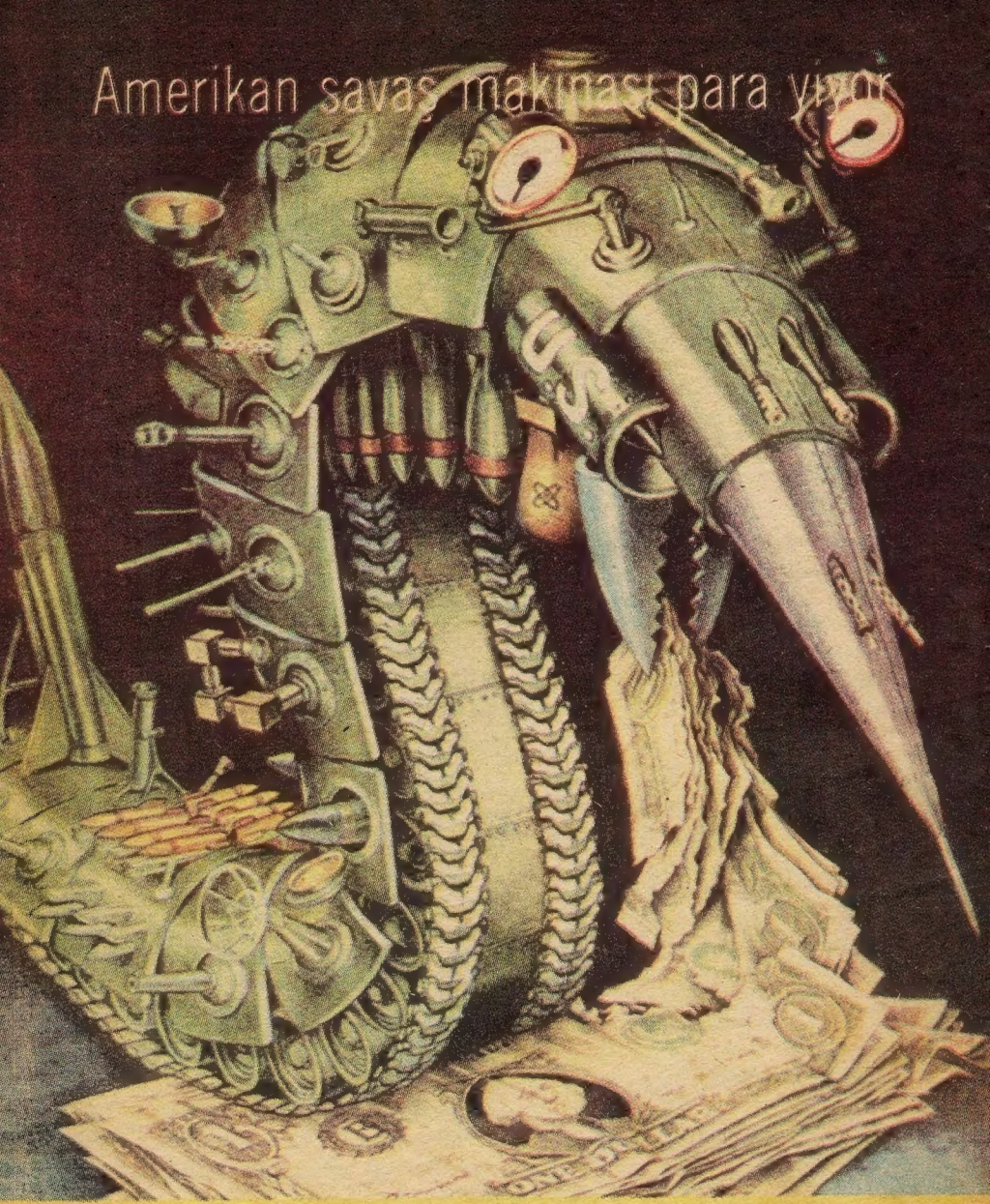

USTURA, EN GÜZEL TÜRK MİZAHINI SUNMAKLA KALMIYOR, DÜNYA MİZAHINI DA ELİNİZİN ALTINA GETİRİYOR.